

erklærede, at Lungesygen ikke fandtes i Sverrig; og den Mand, der var udsendt herfra, var heller ikke istand til at finde Lungesygen i Sverrig. Dette har givet sig et ganske interessant Udtryk i en Erklæring i en Udtalelse, som jeg saae forleden Dag i Bladene i et Referat af Landhusholdningssektors sidste Møde, hvor der fra den Mand's Side, som hævdede Rigtigheden af Regjeringens Fremgangsmaade paa dette Omraade, blev omtalt, at fordi man ikke kunde finde Lungesygen i Sverrig, kunde den dog godt være der. Dette skulde være et Argument for Rigtigheden af at have forbudt Kvægimporten fra Sverrig! Ja, det er ganske vist et Argument, man ikke kan modsigge: fordi man ikke kan finde den, kan den dog godt være der! — Jeg vil erkjende, at Ministeren i Henhold til det Argument kan være berettiget til at forbyde Importen fra hele Europa. At man ikke kan finde Sygdommen, er altsaa nok for Ministeren til at udstede et saadant stærkt Forbud, som han har gjort! Naar han vil holde sig til Loven, til den Lovbestemmelse, han har paaberaabt sig, er det imidlertid ikke nok. Himmelen, i Kraft af hvilken Forbudet mod Indførslen fra Sverrig er udstedt, findes nemlig i Loven om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene af 29de December 1857 § 9 og gaar ud paa, at et saadant Forbud kan udstedes, naar der i et fremmed Land er udbrudt en af de omtalte smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene; men naar disse Sygdomme ikke ere udbrudte og ikke kunne findes hverken af Landets egne Autoriteter eller af Andre, ser jeg ikke, at Loven giver Ministeren Hjemmel til at gjøre det, han har gjort. Det forekommer mig, at Forbudet, som Ministeren har udstedt, i ethvert Fald savner Lovhjemmel, men det sit endda at være. Naar vi gaa videre og se, hvorledes dette Forbud virkede, og hvorledes det udviklede sig, saa er det meget værre, end at der blot er udstedt en Befjendtgjørelse fra Ministeriets Side, der maaske ikke ganske stemmede med den Lov, i Kraft af hvilken den havde Gyldighed; thi den første Følge af dette Forbud var Tabet af hele den svenske Import hertil i Kjøbenhavn. Det svenske Kvæg indførtes vistnok i temmelig betydeligt Antal hertil i Kjøbenhavn. Saavidt mig bekendt, beløb den svenske Transit over Kjøbenhavn — og det var for en stor Del Transit til England — sig vistnok til 20,000 Stykker Kvæg om Aaret. Denne Handel er fuldstændig ødelagt ved Ministerens Foranstaltning og det ikke blot i den Forstand, at den er ødelagt i dette Dieblik, men den er ødelagt i meget videre Betydning, idet Svenskerne naturligvis ikke have sat sig hen og sagt: Naar vi ikke kunne sælge vort Kvæg til Kjøbenhavn, saa spise vi det, men de have skaffet sig en

direkte Forbindelse med England, og saavidt mig bekendt, gaar den svenske direkte Kvæghandel paa England ret godt. Den hele Fornøielse, vi have haft, er, at England og Svenskerne selv have taget Fordelen af denne Kvæghandel, og at vi have mistet den. Det maa nemlig ogsaa bemærkes, at trods vor Erklæring om Lungesygen i Sverrig har England, som ellers er et meget forsigtigt Land, ikke brudt sig det mindste om det, men indfører ganske rolig endnu fra Sverrig — jeg tror ikke, at der er den mindste Hindring fra engelsk Side for Indførselen af svensk Kvæg. Der er dernæst opstaaet et andet Tab ved Regjeringens Foranstaltninger, idet det blev umuligt for Indbyggerne af Sjælland og Amager at udføre Kvæg. Nogle have anslaaet Tabet derved til et Par Millioner Kroner, men det er naturligvis et løst Skøn, og jeg kan ikke garantere for Summens Rigtighed. Da det kom dertil, blev Regjeringen naturligvis betænkelig, den havde saameget mere Grund til at blive det, som der ogsaa udenfor Sjælland mærkedes ubehagelige Følger af Forbudet mod Indførselen fra Sverrig, f. Ex. paa Fyen, hvor endel Besætninger om Foraaret kompletteres af magert, udmalket, svensk Kvæg, og disse Besætninger bruges atter til den tykke Import; de Vedkommende der bleve altsaa ilde stillede og kom ogsaa til at lide under denne Foranstaltning. Da Regjeringen saae alt dette, indsaar den nok, at den ikke havde handlet i Landets økonomiske Interesse, og den fandt da paa den berømte Ide at tillade undtagelsesvis Export fra det smittede Sjælland, hvilket havde til øieblikkelig Følge, at vi, efter selv at have lukket Sverrig for os, bleve udelukkede fra Lysland. Nu er der dem, der paastaar — jeg tør ikke udgive det for Andet end en Gissning, men naar saadant Noget siges rundt om, er det bedst, at det ogsaa kommer frem her, navnlig da det ikke er noget Stammeagt — at der har ligget en vis Lante til Grund for Regjeringens Handling, idet Regjeringen muligvis derved har tænkt sig at fremme den danske Kvægaavl og ganske særlig at frigjøre os for den svenske Konkurrence. Selv om det ikke var Regjeringens direkte Lante dermed, mente den dog, at der deri vilde ligge en indirekte Hjælp for os til at fremme den danske, særlig den sjællandske Kvægaavl, som blev fri for den svenske Konkurrence. Det er naturligvis en fuldstændig Misforstaaelse, hvis Regjeringen har troet, at det kunde nytte den sjællandske Kvægaavl noget, thi i at forsyne Kjøbenhavn maa den konkurrere med Sylland, det skulde altsaa være den jydsk Kvægproduktion, der skulde vinde ved at træde istedetfor den svenske, men det spiller heller ingen Rolle, da vi producere saameget Kvæg, at vi exportere; det har altsaa ingen Betydning for vor Kvægproduktion, om den